

UPSC CSE 2015 MAINS PAPER A DECEMBER 22, 2015 ORIYA LANGUAGE QUESTION PAPER

Time Allowed : Three Hours

Maximum Marks : 300

QUESTION PAPER SPECIFIC INSTRUCTIONS

Please read each of the following instructions carefully before attempting questions.

All questions are to be attempted.

The number of marks carried by a question/part is indicated against it.

Answers must be written in **ORIYA** (Oriya script) unless otherwise directed in the question.

Word limit in questions, wherever specified, should be adhered to and if answered in much longer or shorter than the prescribed length, marks may be deducted.

Any page or portion of the page left blank in the Question-cum-Answer Booklet must be clearly struck off.

1. ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଯେ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ବିଷୟରେ 600 ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖନ : 100

- (a) ଯୁବ ମାନସରେ ମାନସିକ ଚାପ ବୃଦ୍ଧି
- (b) ଅସଫଳତା ହିଁ ସଫଳତାର ପାହାର
- (c) ପଠନ ଅଭ୍ୟାସ ହ୍ରାସ ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି କି ?
- (d) ସମାଜର ଅନ୍ତବିଶ୍ୱାସ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମ

2. ନିମ୍ନ ପରିଚ୍ଛେଦଟି ଭଲଭାବରେ ପାଠ କର ଏବଂ ଏହାକୁ ଭିତ୍ତି କରି ପରିଚ୍ଛେଦଟିର ଶେଷରେ ବିଆୟାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଉଭର ସଷ୍ଟ, ନିର୍ଭୁଲ ଓ ସଂକ୍ଷେପରେ ପ୍ରଦାନ କର । 5×12=60

ଏକ ସର୍ବେଷଣ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ଶତକତା 80 ଭାଗ ନିମ୍ନୁତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଯୋଗ୍ୟ । ଯୁବସମାଜର ସଂପର୍କରେ ଆସୁଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଭାବରେ ମୁଁ ଏ ଆକଳନରେ ସହମତ ନୁହେଁ । ଛାତ୍ରସମାଜ ସଂପର୍କରେ ଆସି ମୁଁ କେବଳ ଏତିକି କହିପାରେ ଯେ ଶତକତା 90 ଭାଗ ଛାତ୍ର ନିମ୍ନୁତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଯୋଗ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ଅସ୍ଵତ୍ତ ଓ ଦାୟିତ୍ୱାନ । ସମୟ ସହିତ ତାଳ ଦେବାକୁ ଯାଇ ଯୁବସମାଜ ସେମାନଙ୍କର ଖରାପ ଆଚରଣକୁ ନିର୍ଜର୍ଯ୍ୟାନ୍ୟତା ଭାବରେ ଦେଖାଇଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ବିନା ପରିଶ୍ରମରେ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନରେ ମନ ବଲାଇଥାନ୍ତି ।

ତେବେ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ସେମାନେ ଅଯୋଗ୍ୟ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଭଲ ଇଂରେଜୀ କହନ୍ତି ଏବଂ ଖୁବ ଆମ୍ବିଶ୍ୱାସୀ । ସାଂପ୍ରତିକ ଜ୍ଞାନ ଭାବରେ ରିଂଗ୍ ଗୋନ୍, ଚଳିତ୍ର ଓ ଜୋକ୍ ସଂପର୍କରେ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସାମାନ୍ୟ ପଛକୁ ଯିବା, ସେମାନେ ଏକ ପ୍ରକାରର ସ୍ଥାନ୍ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆମକୁ ଦେଖନ୍ତି । ସର୍ବଦା କିପରି ଅଧିକ ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ କରିବେ ସେ ସଂପର୍କରେ ବିନ୍ଦୁ କରନ୍ତି । ଏହାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଯିବ ମିତ୍ତିଆ ପ୍ରସାର ଓ ନିୟମିତ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିବା ବେତନ ସର୍ବେଷଣ ରିପୋର୍ଟ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେପରି କୌଣସି ହାସିଲ କରିପାରି ନାହାନ୍ତି ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନେ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ କରିପାରିବେ । ସେମାନେ ଲାଭ କରିଥିବା ତିଗ୍ରୀକୁ ସଦେହ କରାଯାଇଥାଏ । ସେମାନେ ପଢ଼ିଥିବା ସ୍ଥାନକ ପାଠ୍ୟରୁ କିଛି ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ଅଧିକାଂଶ ସହଜରେ ଉଭର ଦେଇ ପାରି ନ ଥାନ୍ତି । ଅଧିକ ଜାଣିବା ପାଇଁ କେହି ହେଲେ ପାଠ୍ୟ ବାହାରୁ କିଛି ପଢ଼ନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହାହତା ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କେତେକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଥାଏ । ସେବୁଡ଼ିକ ମାନବ ଧର୍ମ ଓ ଆଚରଣ ସଂପର୍କରେ, ଯଥା — ତୁମର କେଉଁଥରେ ଦକ୍ଷତା ରହିଛି ? ତୁମେ ତୁମର ବଳକା ସମୟ କିପରି ବିନିଯୋଗ କରିଥାଅ ? ତା'ପରେ ଏଭଳି ଆମ୍ବିଶ୍ୱାସୀ ଯୁବକ ଯୁବତୀମାନେ ଏକ ପ୍ରକାରର ସନ୍ଧିହାନ ଚକ୍ଷୁରେ ମୋତେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥାନ୍ତି — “ଏ ପ୍ରଶ୍ନର କି ଉଭର ମୁଁ ଦେବି ?”

ସେମାନେ ସବଦା ସଧାସଳଖ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଉଭର ଅପେକ୍ଷାରେ ଆଆଏ । ସେମାନେ ଭାବକ୍ତ ତାଙ୍କୁ ସୁହାଜଲା ଭଲ ଉଭର ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । “ମୁଁ ଯଦି ଏହାର ଦୀର୍ଘ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିବି, ତେବେ ଠିକ୍ ଉଭର ଦେଇ ପାରିବି” — ଏପରି ସେମାନେ କହିଥାଏ । ତେଣୁ ଯୁବ ସମାଜ ରାତାରାତି ଉସ୍ତୁକ ପାଠକ, ଗିଟାର ବାଦକ, ଷାର ବ୍ୟାରସମ୍ୟାନ୍ ଓ କଳାକାର ହୋଇଯାଇଥାଏ । ମୁଁ ଭାବୁଛି ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତା ଅଛନ୍ତି, ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଅସିଖା କଥାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନେବେ ।

ଭାରତବର୍ଷ ପ୍ରଗତି ପଥରେ ଅଗ୍ରସର ହେବାବେଳେ, ଆମେ ଏପରି ଏକ ଅଞ୍ଚାନୀ ପାଢ଼ି ସୃଷ୍ଟି କରିଛୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଲା ବିନା ପରିଶ୍ରମରେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଓ ସୁଘନ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା । ମନେହୁଏ ଆମେ ଅନେକ ଚଳନ୍ତି ପଥର ତିଆରି କରୁଛୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର କୌଣସି ନିଜସ୍ଵ ଦର୍ଶନ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ନିଷା ବା ଆଦର୍ଶ ନାହିଁ । ସୁଯୋଗ ଦେଲେ ସେମାନେ ନିଜେ କିଛି ଭଲ କାମ କରି ନିଜର ଗୋରବ ରକ୍ଷା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସେମାନେ କେବଳ ନିଜକୁ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ଯୁବକ ଅବସ୍ଥାରେ ପହଞ୍ଚିବ ସେତେବେଳେ ତୁମଠାରେ କିଛି ଆଦର୍ଶବାଦ ଆଶା କରାଯାଏ । ତୁମର ଚିନ୍ତାଧାରାର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନ ଥାଇପାରେ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ପରିଷିତି ଦେଖାଦେଲେ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଛିଡ଼ା ହେବା ଦରକାର । ଏବେ ଯୁବସମାଜର କୌଣସି ପରିଷିତିରେ ଛିଡ଼ା ହେବାର ମନୋଭାବ ନାହିଁ । ଆଜିର ପାଢ଼ିର ଉଭର ଶୁଣି ମୋର ମନେହୁଏ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ନୂତନ ମନ୍ତ୍ର ହେଲା ଅର୍ଥ । ତାଠାରୁ ଅଧିକ ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା କେହି କହିଲେ, ତାକୁ ପୁରୁଣାକାଳିଆ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ ।

2.(a) ଯୁବସମାଜ ନିଯୁକ୍ତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଯୋଗ୍ୟ ହେବାର କାରଣ କ'ଣ ?	12
2.(b) ଆଜିର ଯୁବସମାଜ ଲେଖକଙ୍କଠାରୁ କ'ଣ ଚାହିଁଥାଏ ?	12
2.(c) ଲେଖକଙ୍କ ଅନୁସାରେ, ଆଜିର ଯୁବପାଢ଼ିର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ କ'ଣ ?	12
2.(d) ଆଜିର ଯୁବସମାଜ କାହାକୁ ନୂଆ ମନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଇଛନ୍ତି ?	12
2.(e) ‘ଆଦର୍ଶବାଦ’ ସଂପର୍କରେ ଆଜିର ଯୁବପାଢ଼ିର ଦୃଷ୍ଟି କ'ଣ ?	12
3. ନିମ୍ନ ପରିଲ୍ଲେଦର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସାର ଏକ-ତୃତୀୟାଂଶ ଶବ୍ଦରେ ଲେଖ । ଏହି ପରିଲ୍ଲେଦର କୌଣସି ଶାର୍ଷକ ପ୍ରଦାନ କର ନାହିଁ । ଏହା ନିଜ ଭାଷାରେ ଲେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ।	60

ରକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଦେଶ ଉପରେ ଖୁବ୍ କମ୍ ନିର୍ଭର କରି ଆମ୍ବନିର୍ଭରତା ପ୍ରାସ୍ତି କରିବା ସାମରିକ ଓ ଆର୍ଥିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆଜି ଏକ ବିକଷି ନୁହେଁ, ଏକ ଆବଶ୍ୟକତା । ଅତୀତରେ ସରକାର ଆମର ସାମରିକ ଶକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ସାମରିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉପାଦନ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଯାଇ ଅସ୍ତରିକ୍ଷ କାରଣାନ୍ତି ଓ ସାର୍ବଜନିକ କ୍ଷେତ୍ରର ପରିକଳ୍ପନା କରିଥିଲେ । ତଥାପି ଏ ଦିଗରେ ଭାରତୀୟ ସାର୍ବଜନିକ କ୍ଷେତ୍ରର ଭୂମିକା ବୃଦ୍ଧି କରାଇବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବିଭିନ୍ନ ସାମରିକ ଅସ୍ତରିକ୍ଷ ଉପାଦନ କ୍ଷମତା ଆମ ଦେଶରେ ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ପ୍ରତ୍ୟେକି ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ‘ଭାରତରେ ନିର୍ମାଣ କର’ (ମେକ ଲାଙ୍ଗୁଲିଶିଆ) ଚିନ୍ତାଧାରା ଆଧାରରେ ଏକ ନୂତନ ଉତ୍ସାହ ଓ ଉଦ୍ୟମର ବାତାବରଣ, ବିଭିନ୍ନ ପଦାର୍ଥର ଘରୋଇ ଉପାଦନର ପ୍ରତାର ଓ ପ୍ରମ୍ପାର ନିମନ୍ତେ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି । ଅନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଅପେକ୍ଷା ରକ୍ଷା ଉପକରଣର ଘରୋଇ ଉପାଦନ ଅଧିକ ଆବଶ୍ୟକ, କାରଣ ଏହାଦ୍ୱାରା କେବଳ ଯେ ଅନେକ ପରିମାଣରେ ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରାର ସଞ୍ଚୟ କରାଯାଇପାରେ ।

ରକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସରକାର ହେଁ ଏକମାତ୍ର ଉପଭୋକ୍ତା । ତେଣୁ ‘ଭାରତରେ ନିର୍ମାଣ କର’, ଆମର କ୍ରୂସ ନୀତି ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେବ । ସରକାରଙ୍କ ଘରୋଇ ଉଦ୍ୟୋଗର ବିକାଶ ନୀତି, ରକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭଲଭାବରେ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ । ଫଳରେ ‘ବାଇ ଲ୍ଯାବାଲ’ ପରିବର୍ତ୍ତେ ‘ବାଇ ଲାଙ୍ଗୁଲିଶିଆନ୍’ ଓ ‘ବାଇ ଆଶ୍ରମ ଲାଙ୍ଗୁଲିଶିଆନ୍’ର ମହତ୍ଵ ଅଧିକ, ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭରୁ ଅତି ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ସାମଗ୍ରୀର ଆମଦାନୀ ଆମ ଦେଶରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇ ପାରିବ, ଏବଂ ଭରୁଗୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ନିର୍ମାଣ ଓ ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଭାରତୀୟ ଉଦ୍ୟୋଗକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିବ । ଯଦିଓ ଭାରତୀୟ ଜମାନୀଙ୍କର ପ୍ରୟୁକ୍ଷ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଯୋଗ୍ୟତା ବା କ୍ଷମତା ନାହିଁ, ତଥାପି ଏମାନେ ବିଦେଶୀ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସହ ମିଶ୍ର ପ୍ରୟୁକ୍ଷ ଜ୍ଞାନ ଓ ଅଭିଜ୍ଞତା ହସ୍ତାନ୍ତରଣ ବଳରେ ସଂୟୁକ୍ତ ଉଦ୍ୟମ କରି ଏ ଦିଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା ଉଚିତ ।

ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଘରୋଇ ଉଦ୍ୟୋଗର ପ୍ରବେଶ ନିମନ୍ତେ ଲାଇସେନ୍ସ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଦେଶୀ ନିବେଶ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଆଦି କେତେକ ବାଧା ରହିଛି । ରକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିନିବେଶ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ସରଳ କରିବା ପାଇଁ ବିବିଧ ନୀତିର ଉଦ୍ଦାରାକରଣ କରାଯାଇଛି । ସବୁଠାରୁ ମହତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ରକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିନିବେଶ ନିମନ୍ତେ ଏପ୍.ଡି.ଆଇ. ନୀତିର ଉଦ୍ଦାରାକରଣ । ଲାଇସେନ୍ସ ନୀତିକୁ ମଧ୍ୟ ସରଳ କରାଯାଇଛି । ଏହାହାତ୍ର ଏବେ ନିଜ ପୁଣି, କଞ୍ଚାମାଳ, ପରୀଷଣ ଉପକରଣ, ଉପାଦନ ମେସିନାରୀ ଆଦି ସାମଗ୍ରୀକୁ

ଲାଇସେନ୍ସର ଆବଶ୍ୟକତାରୁ ଦୂରରେ ରଖାଯାଇଛି । ଯେଉଁ କମ୍ପାନୀ ଏ ପ୍ରକାର ସାମଗ୍ରୀର ଉପାଦନ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଲାଇସେନ୍ସ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

ରକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଭୟ ଘରୋଇ ଓ ବିଦେଶୀ ନିବେଶକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବଡ଼ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଛି । ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷରେ ଯେତେବେଳେ ସରକାର ଉପାଦନ, ଲାଇସେନ୍ସିଙ୍କ, ଏଫ୍.ଡି.ଆଇ. ସହିତ ପୁଞ୍ଜ ଲଗାଣ ଓ କ୍ରମ ନୀତିରେ ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣ୍ବଳ୍ପି, ସେତେବେଳେ ଉଦ୍‌ଦେୟାଗ ଜଗତକୁ ପ୍ରୟୁକ୍ଷ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଗ୍ରଗାମୀ ହେବାର ଆହାନକୁ ସ୍ଵୀକାର କରି ଅଗ୍ରଗାମୀ ହେବା ଦରକାର । ରକ୍ଷା ଏପରି କ୍ଷେତ୍ର ଯାହା ସାଂପ୍ରତିକ ପ୍ରୟୁକ୍ଷ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଯାହା ପାଇଁ ଅଧିକ ବିନିଯୋଗ ଓ ନୃତ୍ୟ ଜ୍ଞାନର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ତେଣୁ ଉଦ୍‌ଦେୟାଗରୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଲାଭ ଉପରେ ମନୋନିବେଶ ନ କରି, ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ବଜାରରେ ଚାହିଦା ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ମାନସିକତା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆମକୁ ଅଧିକ ଗବେଷଣା ଓ ପ୍ରସାର ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଉପାଦନ କ୍ଷମତା ବଢାଇବା ଉପରେ ଅଧିକ ଧାନ ଦେବା ଉଚିତ । ସରକାର ଘରୋଇ ଉଦ୍‌ଦେୟାଗ ନିମନ୍ତେ ଏପରି ଏକ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ପ୍ରତିବନ୍ଦ ଯାହାପଳରେ ଘରୋଇ ଓ ସାର୍ବଜନିକ, ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମାନ ବ୍ୟାବସାୟିକ ଉନ୍ନତି ସାଧନ ହୋଇପାରିବ ।

(Total words – 415)

4. ନିମ୍ନ ପରିଚ୍ଛେଦଟିକୁ ଇଂରେଜୀରେ ଅନୁବାଦ କର ।

20

ଆରବ ଦେଶର ଅଧିକ ଅଂଶ ମରୁଭୂମି । ସେଠାରେ ବାଲୁକା ଓ ପ୍ରସ୍ତର ବ୍ୟତିରେକ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ବାଲୁକା ଏପରି ଉତ୍ତପ୍ତ ଯେ ସେଠାରେ ତୁମେ ଦିନବେଳେ ଖାଲି ପାଦରେ ତା'ଉପରେ ତାଲି ପାରିବ ନାହିଁ । ମରୁଭୂମିର ଏଣେତେଣେ ମାଟିତଳୁ ବାହାରିଥିବା ପ୍ରସ୍ତରବଣ ରହିଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ଏତେ ଗଭୀର ପ୍ଲାନେରେ ରହିଛି ଯେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଖାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଏ ପ୍ରକାର ପ୍ରସ୍ତରବଣ ସଂଖ୍ୟା ଖୁବ୍ କମ୍ ଓ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଠାରୁ ଅନେକ ଦୂରରେ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତରବଣ ରହିଛି, ସେଠାରେ ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ଖୁବ୍ ଲମ୍ବା ଓ ହୃଷପୁଷ୍ଟ ହୋଇ ସେ ପ୍ଲାନେକୁ ଥଣ୍ଡା, ସବୁଜ ଓ ଛାଯାଦ୍ଵାରା ଆବୁର କରି ରଖାଯାଇଛି । ଏପରି ପ୍ଲାନେକୁ ଓେସିସି କୁହାଯାଏ ।

ଆରବବାସୀ ଯେଉଁମାନେ ସହରରେ ନ ରହି ବର୍ଷାରା ମରୁଭୂମିରେ ରହନ୍ତି, ସେମାନେ ତମ୍ଭୁରେ ବାସ କରନ୍ତି । ତମ୍ଭୁ ସହଜରେ ଟଣା ଯାଇପାରେ ଓ ଖୋଲା ଯାଇପାରେ ଏବଂ ତା'ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ନିଜର ମେଶା, ଛେଳି, ଓଟ ଓ ଘୋଡ଼ାକ ପାଇଁ ଘାସ ଓ ପାଣି ଖୋଜି ଖୋଜି ଗୋଟିଏ ଓେସିସରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଓେସିସକୁ ସହଜରେ ଯାଇଥାନ୍ତି । ମରୁଭୂମିର ଏହି ଆରବୀୟମାନେ ପାଢ଼ିଲା ମଧୁର ଗୁରୁ ଖାଇବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଖଜୁରା ଗଛରୁ ଖଜୁରା କୋଳି ଖାଇଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ତାକୁ ଶୁଖାଇ ସାଇତି ରଖନ୍ତି ଓ ବର୍ଷର ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଖାଦ୍ୟରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି ।

ଏଇ ଆରବୀୟଙ୍କ ପାଖରେ ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ଉନ୍ନତ ଘୋଡ଼ା ଅଛନ୍ତି । ଜଣେ ଘୋଡ଼ା ଚଢ଼ିବାରେ ଖୁବ୍ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରିଥାଏ ଏବଂ ଘୋଡ଼ାକୁ ତା'ର ସନ୍ତାନ ଓ ସ୍ଵୀକୁ ଭଲ ପାଇବା ଭଲ ଭଲ ପାଇଥାଏ । ଜଣେ ଆରବୀୟ ପାଇଁ ଓଟ ତା'ର ସୁନ୍ଦର ଘୋଡ଼ାଠାରୁ ବିଶାଳ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ଅଧିକ ଦରକାରୀ । ଗୋଟିଏ ଓଟ ଦୁଇଟି ଘୋଡ଼ା ବୋହିବା ସାମଗ୍ରୀଠାରୁ ଅଧିକ ବହନ କରିପାରେ । ସେମାନେ ଓଟ ଉପରେ ଜିନିଷପତ୍ର ରଖି ତା ଉପରେ ବସି ମରୁଭୂମିରେ ମାଇଲ ମାଇଲ ପଥ ଅତିକ୍ରମ କରିଥାନ୍ତି, ଯେପରିକି ଓଟ ତାଙ୍କପାଇଁ ବାସ୍ତବରେ “ମରୁଭୂମିର ଜାହାଜ”, ଯେଉଁ ନାମରେ ସେ ପରିଚିତ ।

5. ନିମ୍ନ ପରିଚ୍ଛେଦଟିକୁ ଓଡ଼ିଆରେ ଅନୁବାଦ କର ।

20

Language and communication are something that children learn by talking to one another. But schools consider this an act of indiscipline. Instead, we have a special grammar class to learn language ! One educationist remarked, ‘It is nice that children spend just a few hours at school. If they spend all 24 hours in schools, they will turn out to be dumb !’ In most schools, teachers talk, children listen. The same is true for other skills also. Children learn a great deal without being taught, by tinkering and pottering on their own.

Changes in the school system, if they are to be of lasting significance, must spring from the actions of teachers in their classrooms, teachers who are able to help children collectively. New programmes, new materials and even basic changes in organisational structure will not necessarily bring about healthy growth. A dynamic and vital atmosphere can develop when teachers are given the freedom and support to innovate. One must depend ultimately upon the initiative and respectfulness of such teachers and this cannot be promoted by prescribing continuously and in detail what is to be done.

In education we can cry too much about money. Sure, we could use more, but some of the best classrooms and schools I have seen or heard of, spend far less per pupil than the average in our schools today. We often don't spend well what money we have. We waste large sums on fancy buildings, unproductive administrative staff, on diagnostic and remedial specialists, on expensive equipment that is either not needed, or underused or badly misused, on tons of identical and dull textbooks, readers and workbooks, and now on latest devices like computers. For much less than what we do spend, we could make our classrooms into far better learning environments than most of them are today.

6.	ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର ଦିଅ ।	40
6.(a)	ବ୍ୟାସବାକ୍ୟସହ ସମାସର ନାମ ଲେଖ ।	4×2=8
6.(a)(i)	ବନ୍ଧମୁଖୀ	6.(a)(ii) ପଞ୍ଚମୃତ
6.(a)(iii)	ରାଜର୍ଷି	6.(a)(iv) ଘୃତାଳ
6.(b)	ନିମ୍ନ ପ୍ରୟୋଗଗୁଡ଼ିକର ବିଶେଷ ଅର୍ଥ ଲେଖୁ ବାକ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କର ।	4×2=8
6.(b)(i)	ହାତ ଦେବା	6.(b)(ii) ଗୋବର ଗଣେଶ
6.(b)(iii)	ଅତି ଲେମ୍ବୁ ବିପୁତ୍ତିଲେ ପିତା	6.(b)(iv) ଆକାଶ କଇଁଆ ବିଲିକା ମାଛ
6.(c)	ସନ୍ତି ବିଛ୍ନେଦ କର ।	4×2=8
6.(c)(i)	ମହାମୂ	6.(c)(ii) ନରୋତମ
6.(c)(iii)	ଜଗନ୍ନାଥ	6.(c)(iv) ତସ୍ମମ
6.(d)	ତ୍ରୁମ ସଂଶୋଧନ କର ।	4×2=8
6.(d)(i)	ସକମ	6.(d)(ii) ସହକାରୀ
6.(d)(iii)	ସୁସ୍ଥି	6.(d)(iv) ଚଢି
6.(e)	ବିଶେଷ୍ୟକୁ ବିଶେଷଣରେ ଓ ବିଶେଷଣକୁ ବିଶେଷ୍ୟ ପଦରେ ପରିଣତ କରି ବାକ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କର ।	4×2=8
6.(e)(i)	ପରିଶ୍ରମ	6.(e)(ii) ଜ୍ଞାନୀ
6.(e)(iii)	ଶାନ୍ତି	6.(e)(iv) ମଧୁ